

УДК 341.23

МІЖНАРОДНЕ ПРАВОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З БЕЛЬГІЄЮ, ВЕЛИКОБРИТАНІЄЮ, КИТАЄМ – ШЛЯХ ДО УСПІШНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Леся ТИХОНЧУК,

кандидат наук з державного управління,
доцент кафедри міжнародних економічних відносин
Національного університету водного господарства та природокористування

АНОТАЦІЯ

Аналіз останніх подій на світовому ринку дозволяє зробити висновок, що Україна активно нарощує обсяги економічного співробітництва, зокрема і з країнами, які автор досліджує у статті: Бельгією, Великобританією, Китаєм. Така позиція задає високий темп розвитку української економіки, що підтверджується відповідними показниками росту. Зацікавленість інших держав у побудові міжнародних господарських відносин за участю українських компаній свідчить про вигідну позицію України на світовій арені.

У статті автором зацентровано увагу на дослідженні міжнародної нормативно-правової бази України та Бельгії, Великобританії і Китаю. Ефективність імпортно-експортних відносин є пріоритетними напрямками зовнішньої політики України. Позиція України на світовій економічній арені тісно пов'язана з перспективою розвитку із усіма основними країнами світового ринку. Дослідження призводить до формування повної картини стану відповідності законодавства України міжнародним стандартам. Взаємне співробітництво та активне налагодження міждержавних зв'язків – основа побудови сучасної світової економіки, залучення інвестицій в Україну.

Ключові слова: міжнародне правове співробітництво, трудова міграція, міжнародні угоди, зовнішньоекономічні контракти, істотні умови, арбітражні спори.

INTERNATIONAL LEGAL COOPERATION OF UKRAINE WITH BELGIUM, UNITED KINGDOM, CHINA – A WAY TO SUCCESSFUL INVESTMENT ACTIVITIES

Lesia TYKHONCHUK,

Candidate of Sciences in Public Administration,
Associate Professor at the Department of International Economic Relations
of National University of Water Management and Nature Management

SUMMARY

The analysis of the recent events on the world market makes it possible to conclude that Ukraine is actively increasing the volume of economic cooperation, in particular with the countries which the author derives in this article: Belgium, Great Britain, China. This position sets a high rate of development of the Ukrainian economy, which is confirmed by the corresponding growth indicators. The interest of other countries in building international economic relations with the participation of Ukrainian companies testifies to the advantageous position of Ukraine on the world stage.

This article focuses on the study of the international regulatory framework of Ukraine and Belgium, the United Kingdom and China. Import-export relations are a priority in Ukraine's foreign policy. Ukraine's position in the global economic arena is closely linked to the prospect of development with all major countries of the world market. This study leads to the formation of a complete picture of the state of compliance of Ukrainian legislation with international standards. Mutual cooperation and active establishment of interstate relations are the basis for building a modern world economy, attracting investment in Ukraine.

Key words: international legal cooperation, labor migration, international agreements, foreign trade contracts, essential conditions, arbitration disputes.

Постановка проблеми. Сучасні тенденції національного інвестиційного законодавства позитивно впливають на інвестиційну привабливість України. Незважаючи на суттєві зрушення законодавства у бік європейської практики. Попереду ще залишається довгий та складний шлях до потепління інвестиційного клімату в Україні.

Серед ключових потреб інвестиційного середовища варто відзначити такі зміни до антикорупційного законодавства; захист прав та інтересів інвестора; зниження відсоткових ставок на кредитування; галузева дерегуляція адміністративних послуг; зменшення валютних ризиків; прозора приватизація; вдосконалення концесійного законодавства; спрощення процесів відкриття та закриття бізнесу; вдосконалення механізмів захисту права власності та

інше. Найкраще для зміцнення авторитету працює досвід і практика. При дослідженні проблеми автором встановлено, що пріоритетним та ефективним напрямом розвитку інвестиційної політики є поступова успішна реалізація масштабних інвестиційних проектів. Залучення на український ринок впливових іноземних інвесторів та якісне супроводження таких проектів сприятиме покращенню іміджу України на світовому ринку та залученню довгострокових інвестицій. Для подальшого росту інвестиційної привабливості державі та бізнесу необхідно докласти багато взаємних зусиль.

Міністерство закордонних справ України розробило алгоритм взаємодії закордонних дипломатичних установ з українськими підприємствами в рамках механізму Ради

експортерів та інвесторів з метою сприяння виходу українських компаній на міжнародний ринок. Ця співпраця має на меті підвищити ефективність роботи Міністерства закордонних справ та закордонних дипломатичних установ із українськими компаніями в зовнішньоекономічній сфері, забезпечити надання дієвої допомоги національним виробникам у розширенні ринків збуту української продукції та залученні іноземних інвестицій у головні сфери національної економіки. Українська компанія, що має на меті вихід на міжнародний ринок, може подати звернення щодо дипломатичного сприяння, яке має бути надіслано на адресу Ради експортерів та інвесторів при Міністерстві закордонних справ. Економічні підрозділи закордонної дипломатичної установи в рамках такої співпраці можуть надавати діловим колам виключно інформаційне, консультативне та організаційне сприяння, яке не суперечить чинному законодавству України, у сфері державної та дипломатичної служби, антикорупційному законодавству, положенню про Міністерство закордонних справ.

Дослідження проблемних правових питань міжнародного господарського співробітництва, їх розкриття та підготовка відповідних пропозицій – прямий шлях до поліпшення інвестиційної привабливості України.

Актуальність теми дослідження підтверджується дослідженнями Мінсоцполітики: на постійній основі за кордоном перебувають більше 3 мільйонів українців, а на сезонні роботи виїжджає 7–9 мільйонів осіб. Дослідження PricewaterhouseCoopers вказує на те, що Україна лідирує серед країн Європи з прогнозованого скорочення за 2019 рік кадрів через трудову міграцію (близько 1,4). Залучення інвестицій і як наслідок створення робочих місць з метою повернення трудових мігрантів є найактуальнішим завданням держави.

Стан дослідження. Науковий аналіз проблеми досліджено також іншими вченими. Деякі аспекти цієї проблематики досліджували О.А. Беляневич, А.Г. Бобкова, О.М. Вінник, В.О. Вітушко, О.П. Віхров, В.М. Гайворонський, В.П. Грибанов, І.Є. Замойський, З.М. Заменгоф, Г.Л. Знаменський, О.Р. Кібенко, В.В. Лаптев, В.К. Мамутов, В.С. Мартем'янов, О.П. Подцерковний, Б.І. Пугінський, Г.В. Пронська, Б.Г. Розовський, Ю.К. Толстой, О.О. Чупило, Ю.С. Шемшученко, В.С. Щербина, О.І. Ющик та інші.

Цілю та завданням статті є аналіз та дослідження міжнародно-правового співробітництва України з Бельгією, Великобританією, Китаєм з метою залучення іноземних інвестицій та їх захисту.

Викладення основного матеріалу. Привабливість України для інвесторів як наслідок залучення капіталів, відкриття підприємств, створення робочих місць дасть змогу зупинити трудову міграцію українських громадян, повернути тимчасових мігрантів додому. Більшість українців (51%) вважають власний рівень доходів недостатнім для нормального життя, при цьому задоволена своєю поточною роботою менша половина населення (44%) – це результати щорічного опитування «Барометр щастя в Україні», проведеного Європейською Бізнес Асоціацією. За прогнозами Інституту демографії та соціальних досліджень Національної академії наук України до 2031 року населення України скоротиться до 39,5 мільйонів осіб. Справа не лише у високій смертності – українці продовжують залишати країну в пошуках кращого життя. Україна має приготуватися до проблеми дефіциту трудових ресурсів.

З кожним роком в Україні знижується частка економічно активного населення. За даними Держстату в 2018 році з 42 млн населення майже 28% (11,7 млн) – пен-

сіонери, ще 26% (11 млн) – економічно неактивні (за класифікацією міжнародної організації праці це населення у віці 15–70 років, яке не потрапляє до категорій «зайняті» або «безробітні»), близько 7–10% (3–5 млн) працюють за кордоном. Залишається близько 15 млн (36%) економічно активних людей. Це втричі менше, ніж у Німеччині (близько 45 млн). Хоча населення України офіційно лише вдвічі менше. Однак багато експертів упевнені, що реальна кількість населення менша, ніж зазначено в статзвітності. Тому Україна має вирішити два завдання: 1) навчитися залучати іноземних іммігрантів; 2) навчитися повертати українських емігрантів. Підняття заробітних плат працівників, забезпечення їх відповідним соціальним пакетом – один із факторів утримання працездатного населення, відтворення генофонду, зміцнення держави.

На сьогоднішній день Україна є учасником всіх важливих міжнародних договорів у сфері економічного співробітництва та інвестиційної діяльності. З Україною укладено більше шести десяти двосторонніх договорів у сфері міжнародно-правового співробітництва, які зазначені на сайті Міністерства юстиції України. Така відкритість, прозорість та доступність до міжнародної нормативно-правової бази за участю України сприяє підвищенню рівня освіченості як бізнес-сектору України, так і населення загалом.

Серед національного законодавства у сфері міжнародної господарської діяльності слід виділити Закон України від 16.04.91 р. № 959 «Про зовнішньоекономічну діяльність», що містить основні аспекти міжнародних господарських відносин за участю резидентів України. Окремі норми у сфері міжнародного співробітництва та виконання судових рішень іноземних судів містяться у Господарському та Господарському процесуальному кодексах України. В Україні існують такі види зовнішньоекономічної діяльності: експорт та імпорт товарів, капіталів та робочої сили; надання суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України послуг виробничих, транспортно-експедиційних, страхових, консультативних, маркетингових, експортних, посередницьких, брокерських, агентських, консигнаційних, управлінських, облікових, аудиторських, юридичних, туристських та господарської діяльності іноземним суб'єктам інших, що прямо і виключно не заборонені законами України; наукова, науково-технічна, науково-виробнича, виробнича, навчальна та інша кооперація з іноземними суб'єктами господарської діяльності; навчання та підготовка спеціалістів на комерційній основі; міжнародні фінансові операції та операції з цінними паперами у випадках, передбачених законами України; кредитні та розрахункові операції між суб'єктами ЗЕД та іноземними суб'єктами господарської діяльності; створення суб'єктами ЗЕД банківських, кредитних та страхових установ за межами України; створення іноземними суб'єктами господарської діяльності зазначених установ на території України у випадках, передбачених законами України; спільна підприємницька діяльність між суб'єктами ЗЕД та іноземними суб'єктами господарської діяльності, що включає створення спільних підприємств різних видів і форм, проведення спільних господарських операцій та спільне володіння майном як на території України, так і за її межами; підприємницька діяльність на території України та за її межами, пов'язана з наданням ліцензій, патентів, ноу-хау, торговельних марок та інших нематеріальних об'єктів власності з боку іноземних суб'єктів господарської діяльності; організація та здійснення діяльності в галузі проведення виставок, аукціонів, торгів, конференцій, симпозіумів, семінарів та інших подібних заходів, що здійснюються на комерційній основі,

за участю суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності; товарообмінні (бартерні) операції та інша діяльність, побудована на формах зустрічної торгівлі між суб'єктами ЗЕД та іноземними суб'єктами господарської діяльності; орендні, в тому числі лізингові, операції між суб'єктами ЗЕД та іноземними суб'єктами господарської діяльності; операції по придбанню, продажу та обміну валюти на валютних аукціонах, валютних біржах та на міжбанківському валютному ринку; роботи на контрактній основі фізичних осіб України з іноземними суб'єктами господарської діяльності як на території України, так і за її межами.

Важливим аспектом міжнародних господарських відносин є процес укладання зовнішньоекономічного контракту між сторонами-резидентами різних країн. Міністерством запитань європейської інтеграції та економіки України було затверджено положення про форму зовнішньоекономічних договорів, в якому зазначені обов'язкові умови укладання такого договору, а також надається перелік додаткових умов, що за бажанням можуть додати сторони.

Істотними умовами є назва, номер договору (контракту), дата та місце його укладання; преамбула (вступна частина із зазначенням сторін договору); предмет договору; кількість та якість товару (обсяги виконання робіт, надання послуг); базисні умови поставки товарів (приймання-здавання виконаних робіт або послуг); ціна та загальна вартість договору; умови платежів; умови приймання-здавання товару (робіт, послуг); форс-мажорні обставини (обставини, що виникають через дію факторів непереборної сили). Перелік таких обставин у договорі є необхідним. У законодавствах різних країн можуть бути відмінності.

Законодавство Великобританії не містить таких норм – санкції та рекламації; урегулювання спорів у судовому порядку, місцезнаходження (юридична адреса), поштової та платіжної реквізити сторін. Сторони в цьому випадку можуть укласти арбітражну угоду. При укладанні угоди сторони можуть вказати, законодавство якої країни застосовуватиметься при розгляді справи. Чим більш детально в договорі прописаний цей пункт, тим більша вірогідність захисту прав та інтересів сторін договору. Також за домовленістю сторони можуть додати в текст договору додаткові умови: страхування, гарантії якості, умови залучення субвиконавців договору, агентів, перевізників, визначення норм навантаження (розвантаження), умови передачі технічної документації на товар, збереження торгових марок, порядок сплати податків, митних зборів, різного роду захисні застереження, з якого моменту договір починає діяти, фіксовану кількість підписаних примірників договору, можливість та порядок унесення змін до договору та іншого.

Між Україною та Бельгією, Великобританією й Китаєм також існує ряд особливостей у побудові господарських відносин.

З врахуванням викладених вище акцентів міжгосподарських зв'язків суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності особливості правового регулювання господарських відносин *України та Бельгії* полягають в наступному. Договірною-правова база між Україною і Бельгією складається з 18 документів, що були підписані в період з 1992 по 2015 рр. – це нормативно-правові акти, що містять положення, які створюють сприятливі відносини між цими двома державами.

У сфері господарських відносин було укладено Угоду між Урядом України та Бельгійсько-Люксембурзьким Економічним Союзом про взаємне заохочення і захист інвестицій та Конвенцію між Урядом України і Урядом Бельгії про уникнення подвійного оподаткування та

попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно. Ці документи визначають спрощений порядок економічних та інвестиційних відносин між компаніями-резидентами Бельгії та України. Це позитивно впливає на динаміку міжнародних господарських відносин між країнами. За офіційними даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, на території України зареєстровано більше 120 підприємств, в які вкладені бельгійські інвестиції. Основні сфери взаємодії: енергетика, промисловість (машинобудування та виробництво харчових продуктів), наука і інновації, торгівля і послуги, транспорт і телекомунікації. При цьому обсяг торгівлі між Україною та Бельгією за 2018 рік збільшився на 25% і склав 992,7 млн дол.

Важливим елементом міжнародних господарських відносин між країнами є Українсько-Бельгійська Змішана Комісія з торговельно-економічного та фінансового співробітництва. Створена вона на основі Договору про взаєморозуміння та співробітництво між Україною і Королівством Бельгії та його спільнотами і регіонами. Комісія визначає напрямки міжнародного співробітництва та розглядає перспективні спільні проекти між Україною та Бельгією. За результатами проведених засідань цієї комісії було узгоджено порядок проведення консультацій із короткострокового страхування експортного кредитування в Україні бельгійським експортно-кредитним страховиком Cредendo, що позитивно вплине на загальний стан ринку економічних послуг в Україні; обмін досвідом у сфері ефективного функціонування транспортної інфраструктури із застосуванням портових потужностей України на прикладі масштабних проектів Бельгії.

Також у рамках Угоди про співробітництво між Полтавською областю України і Провінцією Ено Королівства Бельгії на базі Полтавського національного технічного університету у 2017 році було відкрито Українсько-Бельгійський центр. Це має бути платформа для вивчення французької мови, обміну досвідом між університетами двох країн та ознайомлення із культурою України і Бельгії.

На основі вищевикладеного можна стверджувати, що на сьогоднішній день Україна і Бельгія мають досить налагоджені економічні відносини, які активно розвиваються і є взаємовигідними для обох країн.

Договірною-правова база між *Україною та Великобританією* складається з 33 документів, що були укладені з моменту набуття Україною незалежності, 10 двосторонніх договорів, що були укладені між СРСР та Великобританією (норми яких застосовуються і на сьогоднішній день за правилом правонаступництва).

У сфері господарських відносин між Україною та Великобританією було укладено Угоду між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії про сприяння і взаємний захист інвестицій, Конвенцію між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на прибуток і приріст вартості майна. Велика нормативна база дозволяє будувати стійкі та взаємовигідні зв'язки між двома країнами.

Останнім часом між українською та британською сторонами відбувається правова робота у сфері обміну податковою інформацією, інноваційної та технічної діяльності, у військовій та космічній сферах. За офіційними даними Посольства України у Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії, у 2018 році за обсягами двосторонньої торгівлі між Україною та країнами світу Велика Британія знаходиться на 3 місці з часткою 6,8% від загального обсягу міжнародної торгівлі в Україні.

З метою привернення уваги компаній Великобританії до економіки України у 2018 році Бейтом Томсом (головою Британсько-Української торгової палати) та Юрієм Косюком (засновником і головою наглядової ради МХП – аграрної компанії, яка котується на Лондонській біржі) було створено масштабний проєкт під назвою «Тиждень України в Лондоні». Це була сукупність заходів, спрямованих на демонстрацію економічних можливостей України та налагодження бізнес-зв'язків між компаніями двох держав. Тиждень України в Лондоні складається з конференції з безпеки, яка зосереджуватиметься на темах стратегічних викликів, загроз і можливостей для співпраці між Україною та Великою Британією; бізнес-форуму, фокусом якого є теми інвестицій і фінансів з демонстрацією головних економічних гравців України та перспективних інвестиційних напрямів (окрема увага приділена питанням двосторонньої торгівлі, аграрного і енергетичного секторів); ІТ-презентації провідних українських технологічних компаній з обговоренням потреб широкого кола британських стартапів і компаній, що перебувають у стадії зростання та які може бути задоволено у співпраці з українськими партнерами та інвесторами.

Існуючі економічні зв'язки між Україною та Великобританією останній час знаходяться у стані певних змін у зв'язку із виходом Великобританії зі складу ЄС. З метою їх стабілізації Україна та Велика Британія зробили офіційну заяву про розробку Угоди про вільну торгівлю. Міністр міжнародної торгівлі Великобританії Лаям Фокс в інтерв'ю з цього приводу зазначив: «Ми визначили Україну одним із пріоритетних для Британії ринків після Brexit. Наш план – ще більше покращити й лібералізувати торговельні відносини між нами». Ця угода дублюватиме умови Зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, тож українсько-британські господарські відносини не погіршаться, а навпаки, можуть вийти на новий рівень.

Міжнародні відносини між Україною та Китаєм активно формувалися протягом існування незалежної України і на сьогоднішній день являють собою досить стійку систему. Нормативно-правова база, що регулює ці відносини, представлена двісті сорока шести основними міждержавними, міжурядовими і міжвідомчими документами. Частина з них була підписана Україною в складі СРСР. Але норми цих документів діють на сьогоднішній день (відповідно до Закону України «Про правонаступництво»). У сфері господарських відносин між Україною і КНР було укладено Угоду між Урядом України та Урядом Китайської Народної Республіки про торговельно-економічне співробітництво, Між Україною та КНР встановлено режим найбільшого сприяння щодо стягнення мита на експортні та імпорتنі товари двох країн, податків та інших внутрішніх зборів. Більш детальними є угоди між Урядом України та Урядом КНР про заохочення і взаємний захист інвестицій та про науково-технічне співробітництво.

У 2018 році було прийнято останню редакцію Меморандуму про співробітництво між Торгово-промисловою палатою України та Китайським комітетом сприяння міжнародній торгівлі. *Головна відмінність міжнародних відносин України та Китаю від попередніх країн полягає у тому, що в цих правовідносинах КНР представлена суб'єктами державного сектору економіки.* Тому правова база між двома країнами включає нормативні акти, укладені між українськими та китайськими державними органами напряму. Прикладом такої угоди є Договір про валютний своп для валют китайський юань/українська гривня між НБУ та Народним банком Китаю (був підписаний у 2018 році і буде дійсний протягом наступних 3 років).

За 2018 рік імпорт китайських товарів в Україну склав \$5,23 млрд та зріс на 29,9%, при цьому експорт товарів з

України до Китаю склав \$1,44 млрд та зменшився на 0,9%. Аналітики пояснюють це нестабільністю українського ринку в умовах воєнного конфлікту. З метою нарощення обсягів експорту та налагодження економічних відносин між Україною та КНР в цілому Україна взяла участь у China International Import Expo 2018 II – виставці інвестиційних проєктів міжнародного масштабу. Було презентовано комерційні стенди українських компаній загальною площею 288 кв. м. На даних стендах були представлені аграрні та харчові товари, новітні розробки в галузі приладобудування, також туристичні послуги.

Важливим аспектом міжнародних господарських відносин між Україною та КНР є підписання дорожньої карти та узгодження плану дій щодо реалізації ініціативи «Економічний пояс Великого шовкового шляху» і «Морського шовкового шляху» у 2017 році. Карта покликана створити транзитні маршрути та посилити економічне співробітництво між Європою і Азією.

Останнім часом спостерігається тенденція створення спільних українсько-китайських підприємств з метою випуску висококласної продукції на міжнародний ринок. У червні 2018 року відбувся візит посла КНР в Україні пана Ду Вей на фармацевтичний завод «Біофарма» – перший в Україні завод-виробник електротехнічних систем з метою створення спільних виробництв, що будуть орієнтовані на зовнішній ринок.

Висновки. Аналіз існуючої міжнародної нормативно-правової бази між Україною та державами-партнерами дає можливість стверджувати, що Україна – сучасна, самостійна держава із розгалуженою системою міжнародних економічних зв'язків. Правова база, яка регламентує діяльність господарюючих суб'єктів на міжнародному рівні, приведена у відповідність до світових стандартів. Розвиток та вдосконалення міжнародних відносин не тільки в політичній сфері, а й у економічній, залученні іноземних інвестицій – це поштовх до економічного зростання в державі, вільний вихід національних суб'єктів господарювання в міжнародне господарське співтовариство, підняття добробуту населення. Як наслідок – повернення трудових мігрантів до України. Плідна робота держави та всіх інституцій в цьому напрямі є пріоритетом на найближчі роки. Ціна цього питання – існування держави та її генофонду.

Список використаної літератури:

1. Волкович Л.Ю., Жеребятіна І.В. Актуальні питання систематизації інвестиційного законодавства // Порівняльно-аналітичне право. 2016. № 5. С. 187–189.
2. Гаверський В.В. Правова основа державного регулювання інвестиційних процесів в Україні // Актуальні проблеми політики. 2014. № 53. С. 283–289. Державне регулювання процесів економічного і соціального розвитку 10 Теорія та практика державного управління 4 (59) / 2017.
3. Гуменна К.Р. Систематизація інвестиційного законодавства України // Демократичне врядування. 2013. № 12. Доступне також у режимі PDF: <http://www.lvivacademy.com/visnik12/fail/Gumenna.pdf>.
4. Нагребельний В.П. Проблеми розвитку законодавства України про інвестиційну діяльність // Актуальні проблеми правового регулювання фінансово-кредитних відносин в умовах кризи: практика правозастосування і шляхи її вдосконалення: зб. тез доп. за матеріалами Міжнар. наук-практ. конф. (4–5 черв. 2010 р.). Суми, 2010. С. 283–286.
5. Овчиннікова М.А. Аналіз проблем інноваційно-інвестиційного законодавства України // Бізнес інформ. 2012. № 12. С. 96–104.
6. Руденко О.А. Особливості державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні // Науковий вісн. Полтав. ун-ту економіки і торгівлі. 2014. № 1 (63). С. 31–37.

7. Вебсайт Мін'юсту. URL: minjust.gov.ua/m/4906.
8. Вебсайт Мінекономрозвитку. URL: me.gov.ua.
9. URL: ua-uk.today/uk/ukrainian-week-in-london-2018/.
10. URL: china.mfa.gov.ua/ua/ukraine-cn/trade.
11. URL: uccr.org.ua/press-center/uccr-news/na-china-international-import-expo-2018-u-shankhayi-prezentuvali-natsionalnii-stend-ukrayini.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРА

Тихончук Леся Хотіївна – кандидат наук з державного управління, доцент кафедри міжнародних економічних

відносин Національного університету водного господарства та природокористування

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Tykhonchuk Lesia Khotiivna – Candidate of Sciences in Public Administration, Associate Professor at the Department of International Economic Relations of National University of Water Management and Nature Management

lestix@ukr.net